

tilfældigvis i Aar blev bevilget noget Mindre der og noget Mindre her. Han hævdede, at der var Bevillinger, som i Aar ikke vare forlangte og derfor heller ikke kunde blive givne, men naar man tager Hensyn til de Bevillinger, som vare givne i det foregaaende Aar, men nu ere faldne bort, saa maa man ogsaa bvaale ved de Forlangender, der ere komne til i Aar, men som ikke ere blevne givne. Derfor har det virkelig sin store Betydning at se ogsaa paa Nægtelserne, som den ærede Ordfører bvaalede saa lidt ved, thi de have ikke blot den ensidige Interesse, som den ærede Ordfører omtalte, at være en Maaalestot for Regeringens Dygtighed til at erholde Bevillinger af dette Thing, men de frembyde ogsaa paa den anden Side den Interesse, at man i dem kan se, i hvilket Omfang dette Things Flertal har ment at kunne undlade at tage Hensyn til Samfundsubvillingens Krav og Samfundets Interesser.

Ordføreren (Holstein): Man kan ikke uden videre forudsætte, at hver Gang Ministeriet stiller en Forbring op, er det et Samfundskrav, men det gjør det ærede Medlem. Jeg anerkjender kun en Ting for et Samfundskrav, naar den fra alle Sider er bleven anerkjendt som et saadant. Jeg staar paa det konstitutionelle Standpunkt; hvad Thingene ere enige om og paa Finansloven anerkjender som et Samfundskrav, nægter jeg ikke er et Samfundskrav, men at et Krav, blot fordi et Ministerium finder paa at stille det op, strax skal blive et Samfundskrav, det er grebet ud af Luften, det maa dog det ærede Medlem selv indrømme. Jeg skal gjerne tjene det ærede Medlem, da han ikke vil gaa i Detaillen, i paa de Punkter, han nævnte, at give ham de Oplysninger, han manglede. Han jagde, at med Hensyn til § 23 havde jeg vist den Behændighed kun at nævne de billige Aar. Paa § 23 har jeg nævnt de to sidste Aar og Aaret 1880—81, og hvis jeg ikke tager fejl — jeg har ikke Tallene ved Haanden men det ærede Medlem kan selv se det efter — vare Bevillingerne til § 23 i 1882 5,730,000 Kr. og i 1883 5,830,000 Kr., i Fjor var den 5,760,000 og i Aar er den ganske vist 180,000 Kr. mindre, men det har jeg gjort opmærksom

paa, baade at Bevillingen er mindre, og Grunden, hvorfor den er mindre, fordi Ministeren ikke har villet Overenskomst med Folkethinget, og fordi der er en væsentlig Nedgang i de kalkulatoriske Poster. Denne Nedgang er gennemgaaende paa Finansloven og ligger i Prisforholdene. Ved § 26 mente det ærede Medlem ligeledes, at jeg kun havde nævnt 2 Aar, men jeg har nævnt 5 Aar, og hvis det ærede Medlem vil høre dem igjen, er jeg villig til at gjøre det; skulde jeg for have sprunget dem over, beder jeg om Forladelse. I 1880 var Bevillingen 3,190,000, i 1882 3,798,000, i 1883 3,022,000, i 1884 2,570,000, i 1885 3,607,000 Kr. Hvad de enkelte Poster angaar, skal jeg, da det ærede Medlem ikke kunde følge mig derpaa, ikke komme ind paa dem, men naar han nævnte, at der paa § 26 til Militærvæsenet var bevilget meget større Beløb i de 3 Aar, der gif forud for de 2 sidste Aar, end i disse, ligger det simpelt hen i, at i hine vare de aarlig tilbagevendende Restbevillinger til Anskaffelse af de for Kjøbenhavns Befæstning nødvendige 8 store Kanoner opførte derpaa, og en saadan extraordinær Foranstaltning kan ikke regnes med som en ordinær tilbagevendende Extraudgift, hvis jeg maa bruge denne selvmodsigende Betegnelse. Det ærede Medlem vilde ogsaa gjøre gjældende, at min Beregning var urigtig paa § 19, at jeg havde glemt at beregne de 75,000 Kr. og kun nævnet de 100,000. Jeg har ikke paastaet, at de 100,000 Kr. vare de eneste, som vare nægtede, jeg har ogsaa gjort opmærksom paa, at foruden dem savnes i Aar Bygningsudgifter til Landbohøjskolen, og trods alt dette var Bevillingen i Aar betydelig større end i Fjor. Jeg har ingenlunde sagt, at Bevillingerne skulde være de samme, jeg har ikke paastaet, at Finansloven i Aar er rigeligere end i Fjor, men jeg har sagt, at det er den samme Behandling, der ligger til Grund, og væsentlig den samme Finanslov, der er frembragt. Det, jeg har villet imødegaa, er alle de løse Paastande om, at der i Aar er indført noget Nytt paa Finanslovbehandlings Omraade. Til Slutningen sagde det ærede Medlem, at i 1884—85 blev der allerede givet Lidt nok, og naar man i Aar ikke gav Mere, var det endnu daarligere